

„Tanti, cumpără iepurașul”...

„Doar doi lei am făcut azi. Aștept să mai câștig ceva bănuți și voi putea cumpăra o pâine”- spune Olga, o femeie care vinde jucării vechi la unul din cele mai mari talciocuri, amplasat lângă Gara feroviară din Chișinău.

Olga are 42 de ani, și-și crește singură fetița pe nume Diana, de 3 ani. Ea spune că nevoia a adus-o în stradă.

„Sunt pentru prima zi aici. Pentru că nu avem ce mânca, am hotărât să vindem jucăriile mai vechi ale Dianei. Alocația pentru copil, de numai 25 de lei, nu ne ajunge nici de pâine. Copilul vrea însă lapte, carne și bomboane. Carne și bomboane n-a mai mâncat de câteva luni. Lapte reușesc să-i cumpăr doar de două ori pe săptămână”- spune Olga.

- Cât costă o jucărie, iepurașul, de pildă?

- Iepurașul sau ursulețul pe care le vedeți aici, le-aș vinde și cu trei lei, exact cât costă o pâine, ca să-mi pot hrăni copilul. Nimeni nu le cumpără însă. Îmi este foarte greu. Soțul a murit când eram gravidă. După ce am născut fetița, am avut un accident grav. Sunt invalidă și nu pot lucra. Trăim din pensia de invaliditate și alocația Dianei de copil fără tată. Din cei aproximativ 270 de lei pe care-i primim trebuie să mâncăm, să plătim întreținerea și să ne cumpărăm haine. Este foarte greu....

- Cumpără iepurașul, tanti! - mă roagă fetița...

Zilnic, sute de persoane din Chișinău, în mare parte bătrâni și șomeri, ies în stradă ca să-și vândă lucrurile din casă pentru a supraviețui. Practic în fiecare cartier există câte o piață improvizată a lucrurilor la mâna a doua. Aici pot fi întâlnite la un loc, haine, cuie ruginite, veselă, instrumente muzicale, jucării pentru copii și chiar lenjerie.

Statisticile arată că în Republica Moldova mai mult de jumătate din populație trăiește sub pragul absolut al sărăciei, adică cu mai puțin de un dolar pe zi.

Angajații la stat primesc lefuri mizere, care abia de le ajung pentru alimente, iar în sectorul privat, unde salariile sunt mai ridicate, puțini reușesc să se angajeze. Rata șomajului constituie aproape 10 procente, peste 140 de mii de persoane ne având un loc de lucru.

În aceste condiții, munca peste hotare este o alternativă viabilă pentru foarte multe persoane nemulțumite de sărăcie și de posibilitățile oferite de piața internă a muncii. Faptul că în străinătate lumea poate câștiga într-o lună cât într-un an în Republica Moldova, îi face pe tot mai mulți moldoveni să-și părăsească țara, expunându-se astfel la tot felul de pericole: trafic, înșelăciune etc.

Pentru că majoritatea persoanelor pleacă ilegal în străinătate, foarte des acestea devin o pradă ușoară pentru traficantii de carne vie și pentru firmele fantome de plasament în străinătate, firme care nu fac nimic altceva decât să încaseze comisioane enorme, contra unor promisiuni niciodată onorate.

La ora actuală, potrivit diferitelor statistici, între 600 de mii și un milion de moldoveni își câștigă pâinea în străinătate. Majoritatea lucrează la negru.

Reducerea sărăciei se numără printre cele 8 Obiective Milenare ale Dezvoltării, promovate de Organizația Națiunilor Unite. La summit-ul ONU din septembrie 2000 de la New-York, Republica Moldova, alături de cele 190 de țări membre ale organizației, s-a angajat să realizeze obiectivele milenare ale dezvoltării până în anul 2015. Țara noastră ar trebui să reducă până atunci de două ori numărul persoanelor sărace.

Deși autoritățile de la Chișinău au declarat în repetate rânduri că se vor conforma Obiectivelor Milenare ale Dezvoltării, analiștii independenți sunt sceptici în această privință. În cazul în care autoritățile moldovene nu vor putea realiza o creștere economică durabilă, spun analiștii, numărul persoanelor sărace va continua să crească.

Ilona Spataru